

hverdag og helg

MENIGHETSBLAD FOR STORETVEIT NR 4/16 – ÅRGANG 53 – MED ARTIKLER OG REPORTASJER FRA HELE FANA PROSTI

Unge fjellgeiter

Det er en tradisjon at ungdomsklubb-året avsluttes med en lang fjelltur. I sommer sto ti dagers vandring i vakre og ville Rondane på programmet. Side 2-3

Kom høst

Høsten er en tid som veksler i lys og mørke. I naturen ser vi spor fra liv og død. Og slik det veksler mellom det mørke og det lyse i det vi ser omkring oss, slik veksler det vi møter på innsiden av oss på ulike måter.

TEKST: Gunn-Frøydís Unneland

Og det lyse og det mørke i oss kommer i berøring med det vi kaller tro, det i oss som gjør at vi våger å løfte blikket mot en uendelig himmel, kommer i berøring med det som vi kaller tvil – og som dikteren Rainer Maria Rilke kalte ...«avmakta i det å få det indre og det ytre livet samstemt...»

Rilke hadde ein god venn som han brevvekslet med. Kappus, hans venn, kjente både på det gode og det vonde i livet. Rilke delte sine tanker om hvordan troen på livet blir levende når mennesker også finner et sted å trygt hente fram sine spørsmål, sin levende tvil og mørke erfaringer.

Rilke skrev:

... Rein er den kjensla som lyfter og gjer deg heil; urein er den kjensla som berre omfattar eine sida av ditt vesen og difor forvrengjer det.

Kvar tanke som gjer at du ser din eigen barndom i auga, det er godt. Alt som gjer deg til meir enn du, i di beste stund var, det er rett.

All eldhug er god, om han ikkje går heilt i blodet og ikkje er rus eller grums, men ei glede ein ser til botns i. Skjønar du kvar eg vil av?

Og tvilen, du slit med, kan verte ein god eigenskap, vert han trenna opp. Han må bli vitande, må bli kritikk. Kvar gong han øydelegg, spør han om kvifor noko er stygt, krev prov av han, prøv han og kan hende finn du han då både rådlaus og handfallen, ja jamvel oppfarande.

Og om du ikkje gjev etter, men krev argument og møter han fast og merksamt og konsekvent kvar einaste vende, då vil den dagen kome då han som reiv ned er din beste arbeidsmann,- kan hende den klokaste av alle dei som byggjer livet i deg... (s 45-46, frå Brev til ein ung diktar.)

Jesus er i evangeliene veien som berører både jordbunnen og himmelen. Vi har på denne veien fått korstegnet risset inn i våre virkeligheter, tegnet som er håp for oss, og som arbeider i våre sjeler, og minner oss om å ta imot Jesu død og Jesu oppstandelse.

Vi ber ikke til hvem som helst i våre vekslende dager, men til ... Han som virker i oss med sin kraft og kan gjøre uendelig mye mer enn det vi ber om og forstår. (Ef. 3,20) Og på denne veien kan vi gå med løftede blikk og med beina på jorden. ●

Glimt fra

Et år i ungdomsklubben avsluttes med en ti dagers fottur i av fjellheimene våre.

TEKST: Bjarte Holme

I år var det gikk turen til Rondane. Vi har fått noen bilder som gir et glimt av hva de opplever.

Nå har de begynt et nytt år i klubben. De har også opplevd et hovedlederskifte. Thomas Jebsen har vært hovedleder på en flott og god måte i to år. Nå har Tiril Konstanse Dahl overtatt vervet. Idet vi takker Thomas Jebsen for strålende innsats både i utfordringer som en nødvendigvis møter i et ungdomsarbeid, og i gleder som et ungdomsarbeid rikelig byr på, vil vi ønske Tiril Konstanse Dahl all mulig lykke til i arbeidet og ansvaret hun nå har tatt på seg. Hun har de beste forutsetninger for å klare oppgaven på en flott og god måte. Jeg er full av beundring for arbeidet de gjør.

Vi tar arbeidet og lederne med i vår forbønn og utfordrer andre til å gjøre det samme. ●

 BERGELAND • BIRNES • FANA • SKJULO • SLETTEBARKEN • STREIYVEI • SERBIE
Menighetsbladene i Fana

Hverdag og Helg

Utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og de andre menighetene i Fana. Bladet er et informasjonsorgan som sendes alle hjem i menigheten og regnes ikke som uadressert reklame.

Levering av stoff:

Leveres menighetskontoret eller sendes storetveit.menighet@bergen.kirken.no

Lokalredaksjon:

Redaktør: Bjarte Holme. Kasserer: Kjell-Erik Wiborg. Kontaktinfo: Side 21

Annonser side 5-12:

Frode Høyte - hoyte@gmail.com

Sentralredaksjon:

Redaktør Magne Fonn Hafskor
922 94 877 - eyecu@online.no
Kun henvendelser ang. «fellesstoff» side 5-12. All annen kontakt: Se lokalredaksjon

Grafisk produksjon:

Dragefjell Media AS
55 23 25 47 - post@dragefjell.no

Trykk:

Bodoni, Straume

Deadline neste nummer:

Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer:

Tirsdag 15. november

Nå kommer det nytt tak på kirken

Nå kan vi glede oss over at det skjer noe stort med kirketaket.

TEKST: Bjarte Holme

For dem som var til kirke i vinter da det blåste som verst, opplevde at det ikke gikk an å gå til hovedinngangen. Vinden fikk tak i taksteiner og de falt på bakken. Vi er

svært takknemlige at ingen ble truffet, og det ble helt klart at nytt tak måtte komme på plass.

I begynnelsen av august ble stillasene satt opp, og nå mot slutten av august kommer arbeidet i gang med å ta ned den gamle og få ny på plass. Vi håper sterkt på godt og tjenlig vær. For da vil arbeidet gå raskere. Planen er at arbeidet skall være avsluttet innen årsskiftet.

Arbeidet får konsekvenser for gravferder

fra kirken. I høst vil kirken på grunn av arbeidet på taket være stengt for gravferder. Men i helgene er der ikke arbeid på taket. Så vielser på lørdagene og gudstjenestene på søndagene vil ikke bli rammet.

Det er stort og nødvendig arbeid som må gjøres bla. for at en skal kunne komme seg trygt inn i kirken når det blåser som verst. Og det gjør det jo stadig. Så vi har grunn til å glede oss og til å se fram til at arbeidet er ferdig. ●

ungdomsklubbens fottur

HJELP! Barnegospelkoret trenger ny leder

Koret øver tirsdager kl 17.30 - 18.15 i Storetveit menighetshus. Du kan evtulet få opplæring. Honoraret er 4.000 kroner pr semester.

Kontakt Ruth (organist)
epost: rubhaug@gmail.com
eller Bodil (kateket)
mob. 454 27 785

Novembermusikk

Konserten «Novembermusikk» blir 20. november kl 19.00. Se mer info om arrangementet på Facebook eller i neste nummer av H&H.

Besøk og besøkstjeneste

I en rekke utgaver av Hverdag og Helg står en annonse om besøkstjeneste – om å melde seg til besøkstjeneste. Der er menn- esker blant oss som ikke er så mobile og derfor ikke får komme seg ut og være blant andre og finne fellesskap.

Derfor vil besøkstjeneste være en viktig tjeneste i en menighet. Og det er en meningsfull og givende tjeneste. En av diakonens oppgaver er å utvikle besøkstjenesten i menigheten. Det vil blant annet si å være der for dem som utfører besøkstjeneste og å rekruttere nye til denne tjenesten. Når en som går i besøk flytter og dermed blir forhindret i å gjøre denne tjeneste, er det

en utfordring som diakonen følger opp. Det har skjedd, og vi vet at der er mennesker som ønsker besøk og venter på besøk.

Gjennom flere år nå har vi hatt skrivekurs i menigheten, og det har vært flott og interessant å få høre lest hva kursdeltak-erne har skrevet. I dette nummeret av tar vi inn et bidrag fra ett av skrivekursene som nettopp går på å komme på besøk. Det er Kirsten Almås som har vært diakon hos oss og gjort en stor og flott innsats for å utvikle en lokal besøkstjeneste som har skrevet fortellingen.

Kan vi håpe på flere som melder seg til denne tjenesten? Utfordringen er med dette gitt.

Bjarte Holme

Eg bankar på døra til rom 312. Eg ventar ikkje på svar, men eg drøyer litt før eg opnar. Så går eg inn. Eg veit at høyrsla er svekka.

TEKST: Kirsten Almås, Skrivekurset i Storetveit

Ho sit i den raudlege øyrelappstolen som vanleg. Føtene på skammelen og det blå teppet dekkjer knea og leggane. Ho døser litt. Augo er lukka og pusten går i jamne drag. Det grå håret og rynk-ene fortel sitt eige språk, fortel om eit langt liv. «Hei», seier eg. Ho kvepp til, opnar augo og rettar seg opp. Det vert liv i det furete andletet, ja, det er mest som heile andletet smiler mot meg. «Å, er det du. Så kjekt å sjå deg. Ta den stolen og set deg her ved sida av meg».

Snart er praten i gong. Ho spør etter felles kjende. Ho refererer til avisar- tiklar som ho har lese, er noko forfærd over ei tragisk bilulukke som nett har hendt og over folks overforbruk, men ho har alltid noko positivt å legge til. Ho forstår og tolererer så mykje.

Ho har den faste plassen sin ved vindauga. Eg spør om dagane vert lange. «Nei...», svarar ho og dreg litt på det. Så legg ho til: «Eg har glede av å sjå kor det veks og gror ute.» Kva er det du kan sjå som veks og gror, ten- kjer eg. Du ser ikkje blomsterbeda ved inngangen. Dei skulle du ha sett. Dei la

eg merke til da eg gjekk inn her. Ste- morsblomst og spanske margarittar i alle fargar. Tydeleg at gartnaren nett hadde vore der. Eg antyder at det er da ikkje så mykje ho kan sjå her frå rommet sitt, og varsamt seier eg at det er vel helst den steile fjellveggen rett over vegen. «Å, der er mykje liv der», seier ho. «Sjå berre på alt det som fins der på hyller og i sprekker. Der er gras, lyng og mose, ja til og med nokre tre og busker har funne feste og livs- vilkår der». Da ser eg det og. Der er verkeleg eit mangfold der. «Og sjå på alle grønfargane», seier ho. Ho vert ivrig nå, og snart tek ho til å fortelje om naturopplevingar som ho har hatt på sine mange turar, særleg i fjellheimen.

Ein sjukepleiar kjem inn. Da ho ser meg spør ho om eg vil ha ein kopp kaffe. Eg takkar ja til det. Konfektøskja

kjem fram. Eg må berre forsyne meg, men sjølv tek ho ikkje noko av den. På nattbordet står ein tallerken med eit par brødstykkje. Det eine er halvete. Mathugen er ikkje så stor, skjønar eg. Eg spør om det, og ho svarar at magen vil liksom ikkje samarbeide. Han pro- testerer når eg et for mykje. Ho rosar pleiarane. Dei er så hyggjelege og om- sorgsfulle.

Tida har gått så fort. Eg seier farvel og tenkjer: eg må snart kome attende. Det er så godt å vere saman med henne. Ho er så glad og tilfreds der ho sit i stolen sin og ser ut gjennom vindauga.

Nokre veker seinare står eg atter utan- for døra til rom 312. eg bankar, drøyer litt og brått går døra opp. Ho har be- søk. Det er dottera. Rommet er om- møblert. Senga er flytta ut frå vegg- en så der er plass på begge sider. I dag sit ho ikkje i den raudlege stolen. Fots- kammelen er borte. Ho ligg i senga. Stilt går eg bort til henne og trykkjer ho varsamt i handa. Ho opnar augo. Eg kan sjå eit svakt smil. Ho kjenner meg. «Godt å sjå deg. Takk for at du kom».

Det er så vidt eg kan høyre og skjone kva ho seier, men eg kjenner henne så godt at eg veit kva ho tenkjer, og kva ho gjerne vil sei. Eg flytter blikket mitt frå henne og til vindauga. Fjellveggen som ho hadde lært meg så mykje om er heller mørk og grå i dag. Det er vinter men eg veit at i sprekkene og på hyll- ene er der røter som har livskrefter i seg. Det vil atter vekse og gro. Det går mot vår og nytt liv. ●

Besøk

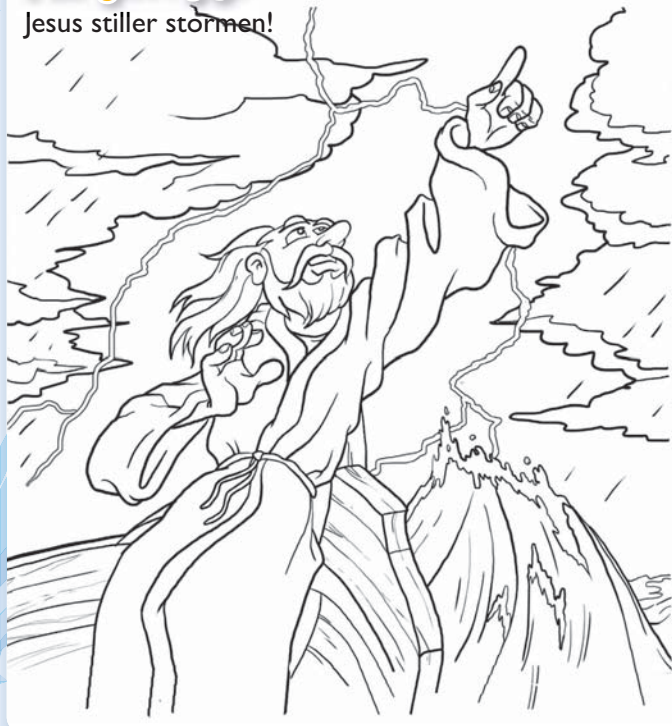

BARNAS SIDE

Fargelegg!

Jesus stiller stormen!

Finn ni dyr!

Navnet på ni dyr er gjemt inni rutenettet. Dyrenavnene står bortover og nedover. Finner du alle ni?

R	N	I	G	J	H	L	A	B	W
R	A	R	D	E	U	G	L	E	I
E	F	E	R	N	N	Y	Å	E	N
K	R	O	K	O	D	I	L	L	E
O	I	T	A	P	O	D	N	E	S
R	R	E	T	P	E	L	A	F	U
N	K	R	T	I	G	E	R	A	R
A	N	D	R	O	T	I	U	N	Y
S	L	A	B	A	D	T	E	T	Z

Finn 5 feil

Tegninger: Trevor Keen

Jesus lærte folket om Gud. Så dro han og disiplene over sjøen. Underveis ble det storm!

De to bildene er nesten like. Finner du de fem små feilene på bildet til høyre?

Abonner på barnebladet

BARNAS

16 blader + 1 CD
= kun 399,-

(privatabonnement hjem i posten)

Gruppeabonnement kun 239,- per barn

Bibeltegneserier og gøyale aktiviteter!

Perfekt som faddergave!

Bestill på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00

Gamlekirken forteller

NY KIRKE I 1878: Slik så nye Birkeland kirke ut på begynnelsen av 1900-tallet, 20-30 år etter at den ble bygget.

Foto: C. Christensen
Thomhav/Riksantikvaren

Jeg husker godt den første våren jeg sto så ny og fin blant nyutsprungne bjørk oppe på Birkeland! Senere fikk stedet mitt navnet Kirkebirkeland, nettopp på grunn av at jeg sto der!

TEKST: Ingunn Myklebust,
kateket i Birkeland menighet

«**H**vordan kan du huske, sier du kanskje, «du som er revet ned og død forlengst? Da må jeg smile littegrann. Men ikke ta det fornærmelig opp! For du har selvfølgelig helt rett i at jeg ikke står der lenger. Men jeg må likevel si at jeg lever i beste velgående! Jeg kommer tilbake med nærmere forklaring; først har jeg bare lyst å fortelle deg litt om livet mitt på Kirkebirkeland, det var jo tross alt der jeg sto i mange hundre år.

Et gammelt hus

Jeg er ikke så god på årstall og sånt, men jeg tror jeg ble bygget for aller første gang en eller annen gang mellom år 1150 og 1300. Så du skjønner, jeg er gammel! Vet du forresten at på den tiden var Bergen (eller Bjørgvin, som de sa) hovedstad i Norge? Jeg ble bygget den gangen Norge var et katolsk land, men det tenkte vi ikke så mye på - vi visste ikke da at det gikk an å være kristen på flere måter.

Men Olav den hellige kjente alle til da jeg så dagens lys, han kongen som hjalp til at hele Norge etterhvert fikk høre om

Jesus, vet du (eller Kvittekrist, som noen vikinger kalte Jesus). Etter Olav den hellige kom det flere kristne konger, og selv om landet vårt ble eid litt av både Danmark og Sverige i perioder, var heldigvis alle kongene opptatt av at vi skulle ha kirker og være kristne.

Kongen falt

Går du inn i en gammel kirke og ser en trefigur med krone på hodet og en øks i hånden, er det mest sannsynlig en skulptur av Olav den hellige. Hvorfor han holder en øks? Jo, det er nok for at folk skal skjønne det er ham, øksen ble kjennemerke hans; han døde nemlig i kamp og «falt for sverdet», som det heter (eller øksen), under slaget på Stiklestad 29. juli 1030.

Men det var ikke det utrolige. Det utrolige var at etter hans død begynte nesten hele Norge å tro på Gud! Det gikk mange sagn om at kong Olav var hellig, og det ble bygget en kjempekirke over der vi tror han ligger gravlagt: Nidarosdomen i Trondheim. Dette er Norges eneste «katedral», som betyr stor kirke.

Selv kunne jeg ikke akkurat kalle meg en katedral. Det hadde sikkert vært plass til 15-20 sånne som meg inni Nidarosdomen. Men jeg var glad og fornøyd likevel. For selv i lille meg kunne presten si akkurat de samme ordene og gjøre de samme tingene som prestene i Nidaros gjorde!

Prestene, ja. De var jeg spesielt gode venner med. De tenkte mange kloke tanker og sendte mange fine bønner opp til Gud inne fra kirkerommet og alteret mitt. De behandlet meg så fint, og klappet og strøk på utskjæringer og trearbeid når de hadde sitt arbeid i kirken. Jeg så også at de ofte kunne trøste dem som kom til kirken for å få hjelp i tunge stunder.

Mange soknebarn

Husker spesielt presten Erling. Eller Sira Erling, som han ble kalt (på gammelt norsk sa de «sira» istedenfor prest. Sira betyr prest, overhode, eller en som liksom er litt over de andre - i slekt med det engelske Sir. Sira Erling var jammen en hardtarbeidende prest! Han måtte ha kontroll på alle sokne-

KIRKEHISTORIE FOR BARN:

Teksten vi her presenterer er skrevet av kateket i Birkeland, Ingunn Myklebust, og tidligere trykket i et hefte hun laget til ni-åringenes trosopplæringstiltak, «Kirkeskatten».

Foto: Privat

Dette er første del i en ny serie, der vi, en etter en, presenterer prostiets mange flotte kirker. Først ut er den vakre Birkeland kirke, som like gjerne tar kirkebladet fra munnen og forteller selv.

barna sine helt fra Fyllingsdalen og Årstad i nord til Søfteland i sør, og fra Grimstad i vest til Arna i øst (soknebarn er alle mennesker som bor innenfor et sånt kirkeområde, eller sokn, som det heter).

Sira Erling var flink til mye, og han er den første Birkelands-presten det er skrevet noe om. Vi kan lese i gamle, historiske skrifter at han blant annet måtte tale bøndernes sak da det ble en krangel om hvem som hadde rett til laksen i Oselven; Samdals-bøndene (som bodde ved elven og hørte til Birkeland) eller munkene på Lyse kloster, som hadde bygget en sperring midt i elven for å fange den verdifulle fisken. Dette skjedde i 1329, husker jeg.

Sira Erling var en pliktoppfylgende prest. Skulle han på reise, måtte han først døpe alle udøpte barn og gi «den siste olje» til alle syke (presten strøk litt olje på pannen eller hodet deres mens han ba) i tilfelle noen av dem døde før han kom hjem igjen. Jeg vet ikke helt hvorfor de ikke slappet mer av og stolte på at Gud er der med oss når vi ber uansett, enten vi har rukket å bli døpt eller få den siste olje, men de følte seg nok mye tryggere når disse tingene var ordnet.

En vond tid

Sånn var det den gangen. Og selv om de laget mange regler som de var livredde for å bryte, var det mye god og fin gudstro blant folk. Hvis ikke alle disse fine og gode kristne menneskene hadde levd og fortalt om troen sin videre til sine barn og disse videre til sine, så ville det kanskje ikke ha vært kristne igjen her.

Men Sira Erling levde sannelig i en vanskelig tid. Bare 20 år etter laksekrangelen, var Svartedauden over oss. Huff, for en forferdelig pest! Det var sannelig ingen spøk å være prest og gå på sykebesøk den gangen. Folk skjønte nok også litt for sent hvor utrolig smittsom denne sykdommen eller pesten var, og at det var kjempeviktig å beskytte seg mot den - særlig ved å vaske

hendene og holde noe foran munnen.

Etterhvert lå mange gårder øde, og de som overlevde hadde et forferdelig slit med å skaffe mat og klær og det som var nødvendig. Jeg husker at spesielt mange søkte til kirken da. De ba så inderlige bønner at jeg kunne kjenne smerten deres langt inn i tømmerstokkene mine.

«Den lille istiden»

Etter pesten fulgte vanskelige år. Ikke nok med at folk ble syke, de frøs også forferdelig på den tiden, husker jeg. Vintrene var i mange år så kalde at det gjerne omtales som «den lille istid». Etterhvert ble det altfor få folk rundt meg, og det var heller ikke lett å skaffe prester, mange strøk med under de harde tidene. Nei, disse vanskelige årene ligger liksom i et mørke for meg - jeg har sikkert fortrent dem, som de voksne sier - prøvd å glemme dem.

Men jeg ble ihvertfall bedre kjent med min gode nabo Fana-kirken etter denne tiden. Siden det var få mennesker og prester, ble våre to sokn slått sammen, og jeg syntes bare det var greit at storebror Fana tok de viktigste avgjørelsene og bestemte litt over meg. Fana var alltid opptatt av at jeg hadde det bra, og vi delte også på prestene.

I denne tiden, sånn fra midten av 1500-tallet, kom reformasjonen. Da ble prestene mye flinkere til å holde prekenen på et språk folk kunne forstå, og vi sluttet å tilbe helgener og jomfru Maria.

Ny tømmerkirke

Jeg syntes det var flott at prestene la mer vekt på at det er Jesus som er viktigst, og at når vi tror på ham, så behøver vi ikke gjøre en masse vanskelige eller flotte ting for at Gud skal godta oss. Vi får være Guds barn «av nåde» (som egentlig betyr: helt gratis, uten å fortjene det). Åpner vi hjertet vårt for Jesus, kan ingenting skille oss fra Gud og hans kjærlighet. Er ikke det fint?

I 1660 var jeg blitt så gammel og slitt i bjelkene og trevirket mitt at de bygget

meg opp igjen som en tømmerkirke. Og vet du hva de spesielt måtte forandre på når de bygget denne gangen? På grunn av prestens lange preken, fikk de bygget mange nye kirkebenker, sånn at folk kunne få sitte godt mens de hørte! Det var nemlig ikke uvanlig at folk stod i kirken før. Bare presten satt - på sin «prekestol». Nesten akkurat motsatt av i dag, der folk for det meste sitter og presten for det meste står.

Tømmeret de bygget meg av, var hugget fra trær jeg kjente, og som sto der oppe på Kirkebirkeland. Hovedhuset mitt, det de kaller kirkeskipet, var litt over 11 meter langt, og jeg var vel åtte meter bred. I hver ende hadde jeg et påbygg; et i vest der folk kom inn, og et i øst der alteret og alterringen sto. Tilsammen hadde jeg en lengde på omtrent 25 meter.

Klasseskille i benkeradene

Utvendig smurte de meg inn med tjære så jeg ikke skulle bli ødelagt av vær og vind. Innvendig ble jeg malt fin og rød på benkene og nederst på veggene, og lyseblå øverst mot taket - kanskje for at det skulle se ut som himmelen en solskinnsdag? Flinker snekkere laget utskjæringer på benkene og på prekestolen, og jeg hadde et fint bilde, eller alterskap, helt foran i den fremste delen av kirken, i det påbygget som vi kaller koret. Alterskapet sto fremme på alteret. Det kunne åpnes og lukkes. Når det sto åpent, kunne alle se et trekors med Jesus på. Under stod to av vennene hans. Jeg var veldig stolt av dette skapet, og heldigvis har noen tatt vare på det selv om det er veldig slitt og ikke kan brukes lenger, det står nå på Historisk museum i Bergen.

De forskjellige gårdene hadde hver sin kirkebenk. Her satt alle gårdsfolkene, unntatt tjenerne. De måtte finne seg en plass nederst i kirken, eller oppe på galleriet - «lemmen», som det også ble kalt. Var ikke det en merkelig forskjellsbehandling? Men sånn var det den gangen - de rikeste og gjeveste satt

GAMMEL KIRKEKLOKKE: Kirken har tre klokker fra henholdsvis 1637, 1665 og 1937. Her undersøkes de av «Tårnagenter 2012».

fremst, og så satt de bakover alt etter hvor viktige, rike og betydningsfulle de var i samfunnet.

De gamle kirkeveiene

Men jeg husker nå at mange av de unge syntes det var helt greit å sitte oppe på galleriet, selv om det var trangt. Der kunne de se litt hemmelighetsfullt på hverandre uten at noen merket det, og ikke så sjelden hendte det at to ble forelsket. Jeg syntes det var spesielt kjekt å være kirke hvis de etter en tid kom tilbake til meg for å gifte seg!

Men du verden så langt mange måtte gå for å komme opp til meg. Fra fjellgårdene i øst kom en kirkevei, og fra Dyngeland-Langedalen en annen. En tredje kirkevei fulgte den gamle vandrings- og skyssveien over Birkelund, Sandalen og Ulsmåg, mens kirkeveien for fyllingsdølene gikk fra Skjoldabukten over Slåtthaug og Lilletveit frem til kirken. Mellom meg og storebror Fana gikk det også en kirkevei over Smørås-fjellet.

Fyllingsdølene hadde den lengste og mest strevsomme kirkeveien. De gikk på kirkesti over Bønes og ned til Kyrkjetangen ved Nordåsvannet (ja, du skjønner nok at det er jeg som er skyld i det navnet også), deretter rodde de i båter over vannet helt inn til Skjoldabukten eller Skjoldhammaren, som det neset der heter. Så var det å gå videre forbi Skjold, opp til Slåtthaug og helt øverst opp til meg.

Dåp og konfirmasjon

Mens de gikk på kirkevei, fikk de god tid til å tenke på Gud og forberede seg til å møte ham i gudstjenesten. Mange sang også salmer mens de ruslet oppover. Noen ba stille inni seg om at Gud måtte tilgi dem det de hadde gjort galt. For alle ville være så klar de kunne for å motta «den hellige nattverd», kjeksen og den lille slurken vin som skal minne oss på at Jesus døde for oss og har betalt for all vår skyld.

Jeg er så takknemlig for alle mine

FISKERETTIGHETER: Presten i Birkeland talte bøndernes sak overfor Lyse kloster i en konflikt om fiskerettigheter. Nå står bare ruinene tilbake av klosteret. Det er spennende å tenke på hvordan det kan ha sett ut her for flere hundre år siden. Foto: Creative Commons

soknebarn som glad og trett satte seg ned i kirkebenkene. Føttene verket på små og store, men jeg merket så godt at de virkelig var glad i meg. Og sine fineste klær hadde de på.

Mine beste stunder hadde jeg når det kom små babyer for å bli døpt. De var inntullet i mange lag med tepper på vinterstid, da kunne jeg ofte bare se babyens nesetipp før de kom frem og fikk vann på hodet sitt. Noen av dem var bare få dager gamle. Siden fulgte jeg dem med kjærlig blick til de ble prestens «lesebarn» og skulle lære seg Fadervår, Trosbekjennelsen og Luthers lille katekisme for å bli konfirmert. Da heiet jeg spesielt på dem som måtte stå nederst på kirkegulvet, der måtte nemlig de stå som ikke hadde klart å lære seg alt eller var fattige.

Guds kirke på jord

Mine tristeste stunder var de gangene det sto en kiste på kirkegulvet. Jeg gråt

med dem som sørget, og prøvde alt jeg kunne å varme og trøste dem med mine levende lys og alterskapet med Jesuskorset. Presten hadde ingen lett oppgave sånne dager. Men jeg så, mer enn en gang, at det hjalp å få høre gode ord fra Bibelen, og synge sanger om håp og himmel.

Jeg kunne fortalt deg så mye mer om alt jeg så og opplevde oppe på Kirkebirkeland! Men nå lurer du kanskje på om jeg snart skal forklare hvorfor jeg ikke er lei og trist fordi jeg ikke står der lenger? Jo, nå skal du høre: Kirken er ikke bare tømmer- eller steinvegger som er satt sammen til et fint bygg. Nei, kirken er først og fremst menneskene som fyller den - de som tror på Gud!

Alle som tror på Jesus og Gud blir ofte kalt for «Guds kirke på jord», og denne kirken kan heldigvis leve uten å være avhengig av et hus. Kirken feirer faktisk bursdag også - hver vår når det er pinse feirer vi at Jesus sine venner

KIRKEN PÅ KIRKEBIRKELAND: I 1660 ble kirken gjenoppbygget som en tømmerkirke. Illustrasjon: Aud Sørheim Myklebust

HISTORISK INTERIØR: 1. 1708: Denne lysarmen ble gitt til gamlekirken i 1708 og henger nå i nye Birkeland kirke. 2. 1669: Slike benker kunne brukes som brudebenker, men også som benk for gjestende storfolk. 3. 1735: Giveren, Sissel Larsdatter, må ha vært veldig raus, for messinglysekronen er både flott og verdifull. Nå brenner ikke lenger levende lys i kronen, men vi kan fremdeles beundre den fremst mot koret. 4. 1600-tallet: Dette dåpsfatet ble gitt som gave til gamle Birkeland kirke, og henger nå i den nye kirken.

(disiplene) fikk mange til å tro på Gud en gang for snart 2000 år siden.

Ny kirke, gammelt navn

Egentlig er det feil å si at disiplene klarte dette alene, det var Gud selv som hjalp dem ved sin hellige Ånd. Plutselig var det mange tusen som lovpriste Gud og ble til «Guds kirke på jord». Denne kirken har vokst og vokst, og nå er det nesten ingen steder i verden de ikke har hørt om Jesus som åpnet veien til Gud,

og som fortsatt lever og elsker sin kirke på jord. Han er så glad i kirken sin at han til og med kaller oss for sin «brud», er ikke det flott?

I tillegg til at jeg lever videre fordi folk på Kirkebirkeland og rundt omkring i Birkeland sokn tror på Gud, så vet du kanskje at jeg også fikk meg et helt nytt og ordentlig kirkehus å bo i fra 1878? Du har vel sett den hvite, flotte murkirken som står nede på Nesttun? Hvis ikke, så må du bare komme og besøke meg! Der kan du også finne de gamle

kirkeskattene som har fulgt med helt fra tømmerkirken til slutt ble revet fordi jeg var blitt altfor gammel og skrøpelig i veggene mine.

Nå står jeg staut, hvit og rak, selv om jeg er nesten dobbelt så gammel som det er vanlig for mennesker å bli. Og jeg bare vet at soknebarna var glad i gamlekirken sin, for da den nye ble bygget nede på Nesttun, ville de ikke kalle meg verken Nesttun eller Midtun kirke, slik mange syntes var naturlig; nei, Birkeland kirke skulle jeg fortsatt hete! ●

KIRKENS ALTERTAVLE: Anders Askevold står bak oljemaleriet bak alteret, som fremstiller Jesus svevende. Bildet ble malt i 1879, og er en kopi av et tilsvarende i Kaupanger stavkirke, malt i 1865. Foto: Creative Commons

Menighetsbladene i Fana prosti søker

Annonseselger

Bladet du nå leser er et resultat av samarbeidet mellom syv menigheter i Fana prosti; Birkeland, Bønes, Fana, Skjold, Slettebakken, Storetveit og Søreide.

Bladet er todelt. Åtte sider er rent lokalstoff for hver enkelt menighet, de resterende sidene utgjør «fellesdelen» og er like for alle. Bladene kommer ut fem ganger i året og totalopplaget for hvert nummer er ca 35 000 eksemplarer.

Det er store utgifter forbundet med å gi ut menighetsbladene, og annonseinntekter er viktig for å sikre drift av bladene.

Vi søker derfor en dyktig annonseselger som vil arbeide med salg av annonser til fellesdelen på provisjonsbasis.

Kontakt Tove Elin Nygaard, to-eli-n@online.no hvis dette er noe for deg!

– VI KALLER HVERANDRE

for brødre

INKLUDERENDE:
Ordenens mål er å samle menn for å arbeide i det godes tjeneste. F.v: Kåre Bergesen, Thor Sommerseth, Endre Grutle, Karsten Epland, Bjørn M. Østevold, Jan Erik Køhne, Kristen Øgaard og Sven Ove Egeland.

– **Tanken er at vi skal være et inkluderende fellesskap for verdibasert utvikling; en slags livsskole, sier Karsten Epland, som inviterte menighetsbladet med på mester-rådsmøte i Tempel Ridder Ordenen.**

TEKST OG FOTO: Magne Fonn Hafskor

Jeg kjører feil noen ganger før jeg finner frem til Odd Fellows forsamlingshus i Krabbedalen, der Tempel Ridder Ordenen leier lokaler. Når jeg endelig svinger inn på plassen, står den alltid like blide Karsten Epland og venter på meg. Den pensjonerte veingeniøren er mester for Riddertempelet Olav Kyrre i Bergen, og holder månedlige møter med resten av styret.

– Vi er bygget opp etter et gradssystem, med møter hver torsdag i de ulike gradene, forklarer han.

– **Det høres litt militært ut?**

– Ja, på en måte, men det fungerer mer som en skole, der vi har fokus på personlig og verdibasert utvikling i et inkluderende fellesskap. Vi jobber med symboler og ritualer som gir rom for refleksjon, ettertanke og vekst for den enkelte broder.

– Vi kaller hverandre for brødre, men sett utenfra er det kanskje lettere å forstå uttrykket kameratskap eller vennskap, sier Bjørn M. Østevold fra Sandviken. Han er pensjonert kjemiingeniør, og sitter i styret sammen med Epland. Det gjør også Kristen Øgaard fra Unneland, nylig pensjonert etter 35 år som organist i Korskirken, og Thor Sommersest fra Fyllingsdalen, som har vært

sogneprest i Landås og nå er seniorprest i Fana prosti. Latteren sitter løst rundt bordet, og det føles litt som å treffe fire brødre, om ikke annet, så i ånden.

80 år i Bergen

For brødre er sjelden enige om alt, og slik er det heller ikke her. Det viktigste er de verdier som de legger til grunn. «Tempel Ridder Ordenen vil i sin krets samle menn med etiske og sosiale interesser til et broderskap grunnlagt på sannhet, kjærlighet, renhet og troskap» står det i verdigrunnlaget deres.

Ordenen har sitt utspring i den amerikanske totalavholdsbevegelsen, og ble offisielt stiftet i 1845 – først under navnet Marshall Temperance Fraternity, senere som Templars of Honor and Temperance. Den norske avleggeren ble grunnlagt 10. desember 1922, og etablerte seg i Bergen i 1936. Stiftelsesmøtet ble holdt i Centralkirken.

– Jeg er selv metodist og medlem av den menigheten, forteller Østevold.

– Presten vår den gangen, Alf Wathne, hadde sterke meninger, og var svært engasjert i dette arbeidet.

Har egen kvinneorden

– Samtidig er det viktig å understreke at dette ikke erstatter menighetsarbeid, legger Sommersest til.

– Målsettingen vår er breiere enn det.

Vi har mange medlemmer som ikke er aktive kirkefolk, men som ønsker å være her fordi de har tro på verdigrunnlaget vårt. Mye av det vi holder på med handler om allmenntiske ting; om omsorgen som ligger i det å utvikle hverandre, og i en form for likestillings-tenkning. Alle står på samme linje, enten de er rike eller fattige.

– **Men dere er like fullt et broderskap. Hvorfor har dere ikke plass til kvinner?**

– Vi har en kvinneorden; Tempelbyggerne, som er bygget opp på samme verdigrunnlag, opplyser Epland.

– Vi har et visst samarbeid med dem, et samarbeid som det er ønske om å forsterke og videreutvikle.

Inkluderende fellesskap

Ordenen er basert på en fullstendig rusfri livsstil. Dersom det er én regel ordensbrødrene klarer å etterleve, så er det den.

– Det høres ut som om vi har rus som tema, men slik er det ikke. Vi snakker aldri om rus, sier Sommersest.

– **Hva med samfunnsvirksomhet? Er dere engasjert i veldedig arbeid?**

– Nei, men vi regner med at brødre gjør det i andre sammenhenger.

– Det ligger litt i visjonen vår om å skape et inkluderende fellesskap, sier Østevold.

Fakta: Tempel Ridder Ordenen

- Ordenen ble grunnlagt i Norge i 1922. Stortemplet for Norge og Island ble innstiftet i 1947.

- Det er 42 templer og utposter i Norge, med til sammen rundt 1200 medlemmer.

- Målet er å arbeide i det godes tjeneste ved at menn med etiske og sosiale interesser samles til et broderskap grunnlagt på sannhet,

kjærlighet, renhet og troskap.

- Arbeider på kristen grunn i et rusfritt miljø. Det legges ingen bånd på medlemmenes politiske eller religiøse oppfatning, men det forutsettes interesse for ideelt arbeid og et ønske om å

arbeide for et høyere etisk mål.

- Ordenens lov og medlemsmatrikkel er offentlige, men deler av det indre arbeidet hemmeligholdes.

- Mer informasjon: tempelridderordenen.no

– Tanken er at vi, gjennom ordenenes oppbygning og virke, skal utvikle oss til gode medborgere, og slik gi noe tilbake. Men det har vært gitt midler til gode formål når økonomien har vært bra.

Et mykere mannsideal

Begrepet «tempel» brukes som en metafor for mennesket, slik det står i Paulus' første brev til korinterne: «Vet dere ikke at kroppen deres er et tempel for Den hellige ånd som bor i dere, og som er fra Gud?» (1. Kor. 6,19).

– Ordenen oppstod i en veldig vulgær mannskultur i den amerikanske Midtvesten, med mye alkoholbruk. De som stiftet dette hadde et mykere mannsideal, mer fylt av det gode. Det synes jeg er godt, sier Sommerseth.

– Er dere i slekt med IOGT og godtemplar-bevegelsen?

– Vi har noen fellestrekk med dem på den måten at begge er avholdsorganisasjoner, og at vi deler noen av verdiene i bunnen. Jeg synes ellers at «good templars» er et veldig godt uttrykk, sier Øgaard.

Gradvis utvikling

– Dere er blitt kritisert for hemmeligholdet. Hvorfor kan dere ikke la alt ligge åpent?

– Dette ligger i arbeidsmetoden vår. Det som er hemmelig og skjult er deler av en pedagogisk metode der vi kan utvikle oss gradvis ved å ta inn i oss ulike biter i et gjennomtenkt system, forklarer Sommerseth.

– Det er så enkelt som at dersom du har oppnådd tredje grad, så er du kjent med innholdet i de tre første gradene. For oss ordensbrødre er det slik at vi er kjent med innholdet opp til den graden vi er i, utdyper Epland.

– Likevel kan vi sitte her som brødre i et styre, med ulike grader, sier Østevold.

– Så når andre sier at det er et lukket system, så er det slik for oss også.

” Brødre er sjelden enige om alt, og slik er det heller ikke her. Det viktigste er de verdiene som de legger til grunn.

Thor Sommerseth

En god ballast i livet

Av de fire ordensbrødrene er det Karsten Epland som har lengst fartstid. Han kom med for 30 år siden, etter at en kollega inviterte ham.

– Jeg har ikke angret; jeg føler at dette er noe som har gitt meg mye, sier han.

Bjørn Østevold, som kan notere seg for 27 år, husker godt hvordan han kom med.

– På et kurs jeg var på kommenterte en av deltakerne at jeg hadde passet bra som frimurer. «Det kan du bare glemme» svarte jeg.

Noen år senere fikk han den samme kommentaren i en annen sammenheng. Da kom han i tanker om dette

kunne være noe som var verdt å prøve.

– Jeg så at flere andre i menigheten hadde ringen, så jeg spurte litt rundt. Det jeg fikk høre, virket spennende, så jeg ble med. Det har siden vært en god ballast å ha med i livet.

Thor Sommerseth var enda mer skeptisk, og svarte nei til alle som spurte inntil for rundt syv år siden. Siden har han ikke sett seg tilbake:

– For meg har dette vært noe av det fineste jeg har kommet inn i. Det har vært en enorm støtte å ha så solide brødre i ryggen. Jeg skulle unnet mange flere å ha det.

Bygger nettverk

Kristen Øgaard, derimot, kom inn i ordenen nesten på tilforlåtelig vis, etter at han ble spurt av en han kjente godt.

– Da var det gjort, forteller han.

– Det er rundt 20 år siden, og skjedde på en tid da jeg hadde bruk for et nettverk. Jeg har satt stor pris på tiden her.

– Jeg tror mange menn mangler et nettverk. Dette er en unik måte å være sammen med andre menn på, mener Epland.

Ordenen har i senere tid tatt høyde for at mange er nysgjerrig på dette fellesskapet, uten at de er helt sikre på om det er noe for dem.

– Vi har nå en såkalt «utpost» der menn som vil kjenne litt på det hva dette dreier seg om, kan være med litt og vurdere om dette er noe de vil gå for, sier Østevold.

– Dersom de ønsker det, blir de så tatt opp i Ordenen. ●

TV-aksjonen 2016:

Flukten fra bombene

Røde Kors er mange steder den eneste hjelpeorganisasjonen som slipper til med humanitær hjelp. Her er historiene til noen av de som har blitt hjulpet av årets TV-aksjonmottager.

TEKST: Røde Kors. **TILRETTELEGGING:** Magne Fonn Hafskor. **FOTO:** Røde Kors

Krig og vold skaper enorme lidelser. Mennesker blir drept, og ringvirkningene for lokalbefolkningen er katastrofale. Gjennom årets TV-aksjon skal mer enn to millioner mennesker få livsviktig hjelp. Røde kors har møtt noen av de som har mottatt hjelp fra organisasjonen.

Lengter hjem

Mange syrere har flyktet til Libanon. Dette er et land på størrelse med Rogaland fylke, men huser i dag 1,5 millioner flyktninger. Over 25 prosent av befolkningen er dermed flyktninger.

I en av flyktningleirene treffer vi Bara'a (10). Det er fire år siden hun og familien flyktet fra borgerkrigen. Bara'a savner hjemlandet intenst.

– Det er veldig annerledes her. I Syria hadde vi et stort hus. Jeg hadde et eget rom, en egen seng og et skap fullt av klær. Her sover vi seks stykker i samme rom. Jeg savner tingene mine, jeg kunne ikke ta med meg noe.

Skolen er lyspunktet. Og selv om Bara'a bare er ti år gammel, vet hun akkurat hva hun ønsker: Å reise tilbake til hjemlandet for å bli lærer og lege. Det må bare bli fred først.

Bor i et skur

Navnet hennes er arabisk og betyr uskyld, men hun har allerede opplevd mer enn de fleste. Bara'a viser frem det lille finérskuret hun nå må kalle hjem. Det er sparsommelig innredet med madrasser i stabler og en gammel TV.

Utenfor sitter moren til Bara'a, Amar. Hun lager Bara'as favorittmat, gryteretten *molokhiyeh*. Familien må klare seg på veldig mye mindre nå enn

ELSKER Å LÆRE: – Det viktigste i livet mitt er skolen, sier Bara'a, som hadde vært tre år i flyktningleiren før hun fikk et undervisningsopplegg å gå til.

VANN: – Når det kommer rent vann i nærheten kan jeg hvile meg litt, sier Chama Abdallah, som fortsatt er sliten etter den lange flukten. Røde Kors og andre organisasjoner jobber på spreng for å bedre tilgangen på rent vann i leiren. Foto: Olav Saltbones

før, og er helt avhengige av esken med mat de får fra Røde Kors hver måned.

– Hadde dette vært i Syria, hadde jeg tilsatt et halvt kilo kjøtt i maten. Nå må vi klare oss med buljong. Ting har virkelig forandret seg, forteller Amar.

Må fly inn alt

Et annet konfliktområde er Sudan:

– Vi løp bort fra bombene og kulene. Barna var redde, og gråt hele tiden, men vi måtte bare fortsette, forteller syvbarnsmoren Chama Abdallah (35). Chama og familien forlot alt da de flyktet fra bombene. De krysset grensen fra Sudan og søkte tilflukt i Sør-Sudan. Etter 16 døgn på flukt, kom

AKSJONSLÅT:
Aurora skal fremføre «Runaway» i NRKs studio under aksjonsdagen 23. oktober.
Foto: Øyvind Toft

Aurora bidrar med årets aksjonslåt

Røde Kors-innsatsen for ofre i krig og konflikt er en sak verdensstjernen fra Os gjerne støtter.

– «Runaway» er en sang som handler om en utrygg verden som får deg til å lengte hjem igjen hver gang du prøver å utforske den. Det er så mange som har utrygghet over alt, sier Aurora til NRK.

– Å ikke hjelpe til så godt vi kan er jo som å ikke hjelpe våre egne brødre og søstre. Det er en livsviktig jobb som blir gjort. I år er det Røde Kors

det er fokus på, de støtter jeg fra før.

Redaksjonssjef for TV-aksjonen, Randi Helland, er veldig glad for at Aurora er med på laget.

– Hun er en artist som skaper stort engasjement og låta passer til årets tema. Aurora er en veldig god ambassadør for TV-aksjonen, sier Helland. ●

HÅP: Wendy håper hun kan gi sitt barn en bedre barndom enn hun selv opplevde.

vokste opp med en mor som var rusmisbruker. Hun ble ofte overlatt til seg selv, og ble medlem av en kriminell gjeng for å skaffe penger til å overleve. Da hun var 12, dopet hun seg daglig.

– Jeg var langt nede da søsteren min spurte meg om jeg ville være med på en ungdomsklubb i nabolaget. Der lærte frivillige i Røde Kors oss å lage smykker og armbånd.

Gjennom Røde Kors har Wendy lært seg å lage ting som hun kan selge på gatene i Tegucigalpa. Hun går også på kurs for å lære seg å klippe hår. Med hjelp fra Røde Kors håper hun å kunne gi datteren sin en bedre barndom.

– Jeg håper jeg kan tjene nok penger til å forsørge oss, sier hun. ●

familien til flyktningleiren Yusuf Batil.

Sør-Sudan er et krevende land å drive nødhjelpsarbeid i. Konfliktene gjør sikkerhets-situasjonen vanskelig, og mangel på veier gjør at flydropp ofte er eneste mulighet for å få hjelp fram. Rasjonene familiene får består av hele korn som må kvernes til mel.

Hverdag med vold og dop
Ferden går videre til den andre siden av kloden; til Honduras' hovedstad Tegucigalpa. Her treffer vi Wendy, som

TV-aksjonen redder liv

• TV-aksjonen 2016 går til Røde Kors og øremerkes livsviktig hjelp til ofre for krig og konflikt.

• Aksjonsmidlene går til arbeid i Syria, Libanon, Sør Sudan, Afghanistan, Myanmar, Somalia, El Salvador, Guatemala og Honduras. Pengene går også til å hjelpe flyktninger som har kommet til Norge.

• Krig og vold skaper enorme lidelser. Mennesker blir drept, og ringvirkningene for lokalbefolkningen er katastrofale. De mangler vann, mat og medisiner, helsetilbudet svekkes, de må flykte fra hjemmene sine og har ingen jobb å gå til. Dette fører igjen til underernæring, helseproblemer, utrygghet og fattigdom.

• Røde Kors er ofte den eneste organisasjonen

som slipper til med humanitær hjelp, og har gjennom lokale frivillige tilgang til dem som ellers ikke får hjelp.

• Aksjonen gir mennesker i krig- og konfliktområder medisiner, helsehjelp, rent vann og mat. Behovet er enormt, og hvert bidrag er med på å redde liv.

• Bøssebæringen skjer søndag 23. oktober kl. 16-18. Du kan melde deg som bøssebærer på www.blimed.no Etter registrering blir du kontaktet av den lokale aksjonskomiteen med informasjon om oppmøtested og hvordan aksjonsdagen organiseres i nærområdet. ●

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Asane Døgnvakt 55 25 31 00
www.abbedissen.no

Advokatfirmaet Vegard Austgulen AS

- Arv/gaver • Familierett
- Samboeravtaler/testamenter
- Ektepakter • Samlivsbrudd
- Kontrakter • Kjøp/salg

15 prosent rabatt til nye klienter fra søndre bydel, der jeg vokste opp! Jeg kan også besøke klienter hjemme om ønskelig.

Kontoradresse: Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen

Telefon: 55 70 63 64 - 924 59 483

E-post: vegard.austgulen@advokathus1.no

www.byadvokaten.net

Stor minnelund-interesse

Nyskapningen «navnet minnelund», som for første gang ble etablert i Bergen før sommerferien, viser seg nå å være mer populær enn ventet.

TEKST OG FOTO: Tor Kristiansen

– Jeg ventet 10 i året. Nå når vi dette allerede etter noen få måneder. Jeg er overrasket over at interessen er så stor, sier Inghild Hareide Hansen, gravplasssjef i Bergen. Tre navneskilt er alt kommet opp på minnetavlen. Seks til er bestilt.

«Navnet minnelund» er et urnefelt med et felles minnesmerke. Der settes det opp et eget navneskilt for hver av de avdøde.

Først Åsane, så Fana

Det er første gang Bergen får en slik minnelund. Den er tegnet og utformet av Akasia på Åsane gravplass. Den neste navnete minnelunden planlegges på Fana kirkegård.

Navnet minnelund skiller seg fra anonyme graver ved at en har navnet til avdøde på minnesmerket. De pårørende kan også være til stede ved urnedsettelsen.

Hver urnegrav er på 50 x 50 centimeter. Det vil koste 3000 kroner å få plass der. Da betales det 1000 kroner for navneskilt og 2000 kroner for rydding og beplantning i 20 år.

Flere under planlegging

– Jeg synes selv dette er en verdig og god løsning som passer for de som ikke er avhengig av å ha en egen gravstein og blomsterbed å gå til. Ved minnesmerket kan det settes ned avskårne blomster og lys. Det ryddes hver fredag og det er ikke tillatt med andre minnegjenstander, sier gravplasssjefen.

De etterlatte får et gravminne å gå til, men slipper å ta ansvar for stedet.

Trondheim og Asker har hatt slike minnelunder lenge, og løsninger finnes i flere andre europeiske byer.

– Hvilke følger får det at interessen er så stor?

– Vi har som mål å få til en navnet minnelund hvert år, men håper at det er ramme i budsjettet og vilje i Fellesrådet til å åpne to per år fra og med 2017, sier Inghild Hareide Hansen. ●

Høstsemesteret på Kirkeakademiet

Høstens program ved Bjørgvin kirkeakademi løfter frem religiøs erfaring, salmesang, Luther-jubileum og tar opp situasjonen i Russland.

Bjørgvin kirkeakademi er en selvstendig bevegelse som ble stiftet i samarbeid med Bergen domkirkes menighet, Studentmenigheten og Bymisjonen i Bergen. Kirkeakademiet vil å være en bevegelse som tar kirkens kulturansvar på alvor, et forum for fordypning og meningsbrytning om tidsaktuelle problemer i kultur og samfunnsliv, så vel som om de evige spørsmål, og et fristed som fremmer dialog og kommunikasjon mellom kirken og grupper innen kultur og samfunnsliv, hvor mennesker kan møte respekt for eget ståsted. På alle møtene legges det opp til dialog og drøfting med foredragsholderne.

Høstens program:

• **Bekjennelser fra en motvillig troende:** Charlotte Rørth, skribent i den danske avisen Information, vakte oppsikt i fjor med boken «Jeg møtte Jesus». Hun forteller med dyp undring om sine plutselige møter med Jesus i en liten kirke i Spania. Hun er selv

endret og mer opptatt av livets viktige spørsmål. Dessuten har hun fått som oppdrag å fortelle at Jesus lever i vårt årtusen. Det sier hun noe om.

Lørdag 24. september kl. 17.00 i St. Jakob kirke. Inngang kr. 100,- / gratis for de under 30 år.

• **Fra Bergen til Baku – en salme-reise:** Eyvind Skeie opplevde så mye regn under oppveksten i Bergen at han ble uvanlig kreativ. Gjennom 40 år har han skrevet så mange salmer at det er blitt egen salmebok av det. To av salmene er knyttet til et opphold i Baku. Skeie er levende opptatt av vår salmeskatt. Tilbake i hjembyen deler han sin begeistring for salmenes betydning. Velkommen til salmekveld med munterhet og dybde! Møtet arrangeres i samarbeid med Bergen kirkeautunnale – Festival for kirkekunst og musikk.

Torsdag 20. oktober kl. 19.30 i Maria-kirken. Inngang kr. 50,-

• **Luther – rebell i en oppbruddstid:** Martin Luther var sentral aktør ved overgangen fra middelalderen til moderne tid. I 2107 det 500 år siden han utfordret kirke, pave og keiser og satte i gang en dyptgående reformasjonspro-

sess. Den tyske historikeren Heinz Schillings Lutherbiografi om Luther kommer nå på norsk, og forfatteren deltar på møtet sammen med blant andre biskop Halvor Nordhaug. Møtet arrangeres i samarbeid med Bjørgvin bispedømme og Vårt Land Forlag.

Lørdag 5. november kl. 13-15 i Litteraturhuset, Østre Skostredet 5-7. Inngang kr. 85,- / kr. 55,- (pensjonister)

• **Russland og kirken: Kultur, tradisjon og statsideologi:**

Russiskprofessor Ingunn Lunde løfter fram kirkens og den ortodokse tradisjonens roller i Russland. Etter årtusenskiftet har russisk statsideologi søkt religiøs legitimering, og sentrale elementer fra den ortodokse tradisjonen inngår i et vidt spekter av kulturlivet - fra den nasjonalpatriotiske litteraturen til den politiske protestkunsten.

Torsdag 17. november kl. 19 i Kafé Magdalena, Kong Oscarsgate 5. Gratis inngang.

Støttemedlemskap koster kr. 100,- per år (kr. 50,- for studenter). Kontaktperson i Bergen er Jan Otto Myrseth, 995 18 280. Les mer: www.kirkeakademiet.no ●

NYSKAPNING: Gravplassjef Inghild Hareide Hansen (til venstre) og konstituert kirkeverge Bjørg Sveinall Øgaard under åpningen av den nye minnelunden i juni.

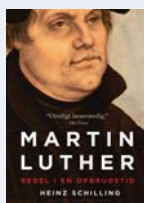
SALMEDIKTER OG FORFATTER:

Eyvind Skeie har registrert omkring 1500 sanger og salmer i TONO, i tillegg til at han har skrevet flere barneprogrammer for NRK, fagbøker, diktbøker og fortellinger for barn og voksne. Foto: Kirken.no

MOTVILLIG JESUS-MØTE:

Etter at Charlotte Rørth skrev boken «Jeg møtte Jesus – bekendelser fra en modvillig troende» (2015), har hun nærmest blitt oversvømmet av brev og epost. Nå er hun snart klar med ny bok.

KOMMER PÅ NORSK:

Den tyske historikeren Heinz Schillings biografi om Martin Luther kommer snart på norsk. Bildet viser den danske utgaven.

KIRKE OG KULTUR I RUSSLAND:

Ingunn Lunde har blant annet forsket på russisk 1800- og 1900-talls litteratur og russisk språk og litteratur etter pestrojkaen. Foto: Universitetet i Bergen

Min sorg

Min sorg er en svart fugl
fredløst på flukt
under vinterlig øde himler.
Men stundom -
rår fuglen stiger høgt nok -
skinner vingene gyllent
i skjær av en sol
som er under horisonten.

Hans Børli

Menighetene i Fana prosti inviterer til

Sorgseminar

lørdag 15. okt 2016 kl 10.30-14.00

i Skjold kirke (peisestuen), Skjoldlia 55

Menighetene i Fana prosti inviterer etterlatte til et seminar om sorg

Det har vært holdt slike seminar tidligere med gode erfaringer. Vi vil derfor igjen gi dette tilbudet. Sorg berører oss på mange måter, og du er velkommen, enten det er kort eller lengre tid siden dødsfallet. Seminaret er åpent for alle, uavhengig av livssyn.

Program

- Hva er sorg og hva gjør den med oss?
v/sokneprest i Storetveit, Bjarte Holme
- Lunsj
- Samtale/spørsmål
- Orientering om tilbud til etterlatte
(sorggrupper, sjelesorgsamtaler)

Påmelding eller spørsmål

Diakon Kjerstin-Marie Vereide
Tlf.: 55 59 71 15
kjerstin-marie.veraide@bergen.kirken.no

Diakon Åshild Høllesli Frantzen
Tlf.: 55 30 81 17
Ashild.Frantzen@bergen.kirken.no

Diakon Linda Bårdsen
Tlf.: 55 36 22 85 / 483 02 448
linda.bardsen@bergen.kirken.no

Velkommen - også om du ikke har fått meldt deg på

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Har du tid til å bry deg og lyst til å utvikle deg?
Årlig besvarer vi omkring 200 000 henvendelser på telefon
og internett, likevel er det en av tre som ikke får svar.

Les mer og meld din interesse på
kirkens-sos.no

Å snakke med folk om livet gir mening.

Ta kontakt dersom du ønsker at
ditt barn eller din ungdom skal
ha en skolehverdag hvor kristne
verdier råder grunnen.

En skole hvor den enkelte har
betydning!

Bergen Kristne Grunnskole
Øvre Kråkenes 49
Tlf 55 98 78 20, www.bkgs.no

Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prost.

E-post:
sylvi@fanaposten.no

Her kan din
annonse stå!

Kontakt Frode Høyte
hoeyte@gmail.com

Solstrands Begravelsesbyrå as

Vår erfaring - din trygghet

Avdeling Fana: Laguneparken, Lagunev. 11
Hovedkontor: Herman Foss gt. 11

Telefon 55 55 16 16 hele døgnet
post@solstrands.no • www.solstrands.no

DAHLS

begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Bergen & Omegn BEGRAVELSEHJELP

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge
Polden

Espen
Polden

Tom
Wilson

Heine
Polden

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. BERGEN VEST
2.etg på Shellstasjonen
Sartor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Gi barnet ditt gode
verdier med på veien

Møllebakken Skole er
en kristen grunnskole med
små undervisningsgrupper,
gode faglige resultater, og
et inkluderende miljø som
elevene trives i.

Kontakt oss gjerne
for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskole.no post@mollebakkenskole.no Tlf: 55 20 71 70

Hvem-hva-hvor i Storetveit menighet

Storetveit kirke

Kirkeveien 27, 5072 Bergen
telefon 55 30 81 11
storetveit.menighet@bergen.kirken.no
Kontortid: Tirs, ons, tors kl. 10-14

Sogneprest Bjarte Holme

55 30 81 12 - 979 59 143
bh838@kirken.no

Sogneprest Gunn Kongsvik

telefon 55 30 81 03
gk936@kirken.no

Kapellan Gunn Frøydis Unneland

telefon 55 30 81 06
gu858@kirken.no

Menighetskonsulent Inger Kilen

telefon 55 30 81 11
ik735@kirken.no

Kateket Bodil Dyrøy Bredholt

telefon 55 30 81 18
bb522@kirken.no

Organist Ruth Bakke Haug

tirsdag - fredag kl 13.00-16.00

telefon 45 85 17 50
rh952@kirken.no

Frivillighetskoordinator Kari Bakke

telefon 55 30 81 15
kb322@kirken.no

Kirketjener Inger Kilen

telefon 55 30 81 11
inger.kilen@bergen.kirken.no
Kontortid: Tirs, ons, tors kl. 10-14

Diakon Åshild Høllesli Frantzen

telefon 55 30 81 17
af847@kirken.no

Storetveit menighetsråd

Per Kristian Erdal

telefon 958 90 419
per.kristian.erdal@helse-bergen.no

Storetveit menighetsbarnehage

Kirkeveien 27, telefon . . . 55 28 24 28

Kjøring

Guri Westfal-Larsen 995 66 017

Diakoniutvalget

telefon 55 30 81 17

Bankgiro 9524.05.03493

Bibelgruppetjenesten

Sosialt samvær og samtale om tro.
Kontakt: Bjarte Holme ... 55 30 81 12

Kontaktklubben

Møtes hver 2. tors i men. huset.
telefon 55 30 81 11

1. Fjøsanger NSF

Njål Farestveit 55 10 51 13/997 15 116

Aktiv Fritid for pensjonister

Annenhver tirsdag kl. 11.30-13.30
telefon 55 30 81 17

Babysang

hver torsdag fra kl 10.30
Kontaktperson Kari Bakke

Klubben

Tiril Konstanse Dahl
telefon 482 67 999
tiril.konstanse.dahl@gmail.com

Knøttesang (1-4 år)

hver tirsdag kl 17.30-18.15
Kontakt: Kari Bakke

kari.bakke@bergen.kirken.no
telefon 55 30 81 15
kari.bakke@bergen.kirken.no

Storetveit Barnegospel

Øvelse nå hver tirsdag kl. 17.30-18.15 i men.huset. Maria Paulsen, 962 03 438
maria.paulsen22@gmail.com

AGAPE Gospelkor

Øver tirsdag i kirken kl.19-20.30
Kontakt: Gjertrud Coutinho
Nettside: . . . www.agapegospel.no

Besøktjeneste

For den som ønsker besøk eller å bli besøker. Sorggruppe ved skilsmisse/ dødsfall.
telefon 55 30 81 11

Givertjenesten:

Bankgiro 9524.05.03493

Bestilling av dåp, vielser, gravferd:

Kontakt kirketorget
telefon 55 59 32 10
kirketorget@bergen.kirken.no

Vi takker og ber

Uke 37: Vi takker for landet vi får bo i. Vi takker for demokratiet vi har både i samfunn og kirke. Vi ber om at vårt demokrati stadig må styrkes og utvikles.

Uke 38: Vi takker for alle frivillige og ansatte medarbeidere i vår kirke. Vi ber for biskopen i Bjørgvin, for prosten i Fana og Bergen kirkelige fellesråd

Uke 40: Vi takker for kirkens kulturarbeid og for muligheten til å samles om interessante emner. Vi ber for arbeidet kulturtilbudene i vår menighet.

Uke 41: Vi takker for at det er mulig å ta en pause i arbeidet. Vi takker for alle som har mulighet til å ha høstferie. Vi ber for høstferien, at den blir brukt til å samle nye krefter, og gir gode opplevelser. Vi ber også for alle dem som ikke kan ta høstferie. Vi ber for dem som er avhengig av hjelp og for alle ensomme.

Uke 42: Vi takker for diakoniutvalget og det arbeidet de gjør. Vi ber for det diakonale arbeidet og for alt omsorgsarbeid i vår menighet og vårt samfunn. Vi takker for sorggrupper og for fellesskap også i sorgens tider.

Uke 43: Vi takker for dåpsbarna, for

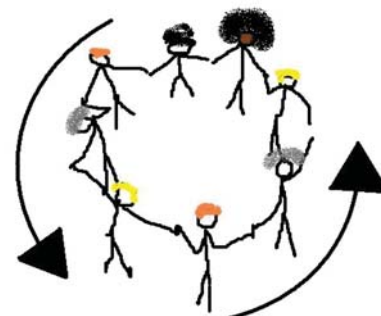
menighetens dåpsopplæring ved kateket og trossopplæringsutvalg. Vi ber for foreldre og familier, for oppdragelse og påvirkning som de gir barna. Vi ber også for babysang, knøttesang, barnegospelkoret, Mellomtveit, speidere, og andre grupper for barna i menigheten vår.

Uke 44: Vi takker for arbeid og skole, for mange hjelpende hender. Vi ber for dem som er syke og for familie og pårørende. Vi ber også for hyggetreffene i Storetveit menighet, for dem som stiller i stand og for dem som kommer.

Uke 45: Vi takker for menighetsrådet. Vi ber om Guds velsignelse over rådsmedlemmenes arbeid og tjeneste

Uke 46: Vi takker for fred i vårt land. Vi takker for demokrati. Vi ber for dem som er forfulgt enten på grunn av sin tro eller for på grunn av sin politiske oppfatning. Vi ber for alle demokrati-bevegelser.

Uke 47: Vi takker for menighetsutviklingsarbeidet i menigheten. Vi ber for alle som har en oppgave i menigheten, og om at alle som søker menighetens fellesskap, må finne at der er rom for dem.

Kontaktklubben i Storetveit høsten 2016

Når sommeren er nesten over, er kontaktklubben i sving igjen. Sånn er det nå også. Her kommer programmet for resten av høsten. Hjertelig velkommen til nye samlinger som begynner kl.1800 og varer til kl. 2000:

- 8. september
- 22. september – kontaktkveld i kirken
- 6. oktober
- Uke 41 er det høstferie
- 20. oktober
- 3. november
- 17. november – kontaktkveld i kirken
- 1. desember – juleavslutning med grøt

TINE Meieriet Vest

Bjorgvin
BEGRAVELSESBYRÅ

Døgnvakt 55 20 23 00

www.bjorgvin-b.no

Seremoni etter pårørendes ønsker, med omtanke og verdighet.

REMA 1000

bare lave priser

WERGELAND

Fageråsveien 2 - tlf. 55 36 01 25

Haveland Markise AS
MARKISER • PERSIENNER • INTERIØR
ALT I SOLAVSKJERMING

www.havelandmarkise.no

Tlf **55 59 08 19**

ODFJELL

N-5826 Bergen

GRØNNESTØLSTUNET
festlokale til leie!

- God plass til 32 personer • Alt dekketøy
- Egnet for rullestolbrukere • God parkering
- Bilder av lokalet sendes på e-post

459 54 208 - post@fredlundveien.no

mester hagen Hageland

Juvik / Askøy

5300 Kleppestø
Tlf. 561 52 929
askoy@mesterhagen.no

Fantoft Hagesenter

5072 Bergen
Tlf. 55 91 80 30
fantoft@mesterhagen.no

BERGERSEN FLIS

GÅRDEN SENTER

Storetveitveien 81

Tlf: 55 28 01 00

www.bergersenflis.no

Gravferdshjelpen

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging ved
begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 27 28 29

www.gravferdshjelpen.no
Hagerupsvei 32X • 5093 Bergen

WESTFAL-LARSEN & CO. A/S
SHIPOWNERS

BARA

EIENDOM

ELEKTRIKEREN PÅ MINDE

Data Elektriske

REGISTRERT EL-INSTALLATØR - ANNO 1957

Storetveitveien 20 - 5067 Bergen - Tlf. 55 36 14 30 - Fax 55 36 14 35 - Vakttilf. 916 61 430

LEVERANSER MED **STØRST MULIG** NYTTEVERDI

B. Fondenes A/S

Aut. Rørleggerfirma

Fantoftneset 1, 5072 Bergen
P.B 35 Fantoft, 5899 Bergen

telefon: 55 31 18 00
telefaks: 55 31 18 01
mobil: 951 20 640

Høytykk-/stake-/TV-bil

ÅGE J. **Monsen** A/S
AUT. EL. INSTALLATØR

**Vi utfører alt innen
rehabilitering og
nymontering av
elektriske anlegg**

Nattlandsveien 89
5094 Bergen

Tlf: 55 29 39 40/42
Mobil: 932 16 491 / 474 59 926

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90

Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

TILLITEN TIL OSS VIL BLI GODT IVARETATT

www.abbedissen.no

Hjertelig vel møtt til gudstjenester!

Gudstjenestene er åpne for alle, men alle kommer ikke. Hva det skyldes, kan der sies mye forskjellig om. Det blir det også gjort.

I Storetveit håper vi at vi alle som kommer får kjenne at vi er med i fellesskapet, og at det som skjer, er noe som angår en og engasjerer på en god måte. Det vil fortsatt være gudstjeneste hver søndag, stort sett kl.11. Men de siste årene har vi noen gudstjenester kl.19, og de vil være mer spesielle enn andre. De blir kalt for temagudstjenester.

• **Temagudstjeneste 18. sept. kl 19: «Så lenge der er håp, er der liv».** Håp er en grunnleggende, umistelig verdi. Håp er samtidig en sårbar verdi. For mye både kan og vil ta håpet fra oss. Men finnes der et håp som ingen kan ta fra oss? Kan virkelig kirken formidle det håpet? Det er hva denne gudstjenesten handler om.

• **Familiegudstjeneste/Sanse-gudstjeneste 25. sept. kl. 11.** En familiegudstjeneste hvor vi sammen med de minste (1-3 åringer) kan bli klar over sansene våre, og hvem vi er og hvilken sammenheng vi står i. Det gjøres b.la. med å vandre i kirken til ulike stasjoner med ulike utfordringer i kirken.

• **Jazzgudstjeneste 23. okt. kl 18: «Hør meg da, Gud!»** Ungdomsklubben avslutter sin felles høstturné med å sluttet opp om den denne gudstjeneste. Jazztrioen TERZ har hatt tradisjon med å spille under denne gudstjenesten. Temaet går på

om Gud virkelig hører når vi ber. Noen er skeptiske nettopp fordi en opplever svar mangler. Ja, kan det være sant at Gud virkelig hører når vi ber?

• **Familiegudstjeneste 30. okt. kl.11. Knøttesang og utdeling av 4årsboken.** Et stort antall fireåringer i landet vårt har fått en spesiell bok i kirken. Det skjer siste søndag i oktober hos oss. De som fyller fire år i år, vil bli spesielt invitert til denne gudstjenesten.

• **Temagudstjeneste 13. nov. kl. 19: Tro og fremmedfrykt** Det er heller ikke vanskelig i vårt land å oppleve fremmedfrykt. Det kan gi seg utslag som ikke er et demokrati verdig. Men hva så? Til denne gudstjenesten får vi besøk av dialogpresten i Bergen, Marianne Bergsjø Gammelsæther. Hun arbeider nettopp med disse utfordringene, og kan formidle kunnskap, erfaringer og tanker som kan hjelpe oss til bedre tanker og holdninger og til bedre møter med fremmede.

Familiegudstjeneste 27.nov. kl. 11: Lysvåken. De siste årene er 11-12 åringene blitt invitert til å overnatte i kirken første helgen i advent. De kommer lørdagen før ulike aktiviteter – bla. ved å være med på forberede gudstjenesten søndag. Så også i år – en flott og glad helg i kirken. ●

Tirsdager kl. 11.30 - 13.30 i
Storetveit menighetshus:

På Aktiv Fritid kommer du 11.30 og har med matpakke. Vi stiller med te, kaffe og kake/kjeks (kr 30,-). Vi sitter ved langbord, praten er livlig og det er ikke vanskelig å komme ny inn i dette fellesskapet! Deretter synger vi litt og har gjerne litt forskjellig info. De tirsdagene vi ikke samles til Aktiv Fritid tilbyr vi en Håndarbeidsgruppe, men alle er velkommen, selv om man ikke har håndarbeid! To ganger i semesteret arrangerer vi «Hyggetreff». Da er det bevertning, godt program og en tankestrek/andakt ved prest eller diakon.

13/9: Aktiv Fritid
20/9: Håndarbeidsgruppe
27/9: Hyggetreff m/Thor Sommerseth (Kinatur)
4/10: Håndarbeidsgruppe
11/10: Aktiv Fritid
18/10: Håndarbeidsgruppe
25/10: Hyggetreff –m/Ola Grytten (Hans Nilsen Hauge)
1/11: Håndarbeidsgruppe
8/11: Aktiv Fritid
15/11: Håndarbeidsgruppe
22/11: Aktiv Fritid
29/11: Håndarbeidsgruppe
6/12: Aktiv Fritid—juleavslutning

Hjertelig velkommen! Ta gjerne kontakt hvis det er det noe du lurer på:

- Agnethe Mohn: 948 59 503
- Diakon Åshild Hølleli Frantzen, 55 30 81 17 - 47072899
- Håndarbeidsgruppe: Anna Margrethe Bergaas: 55 28 76 46 - 901 03 191

Menighetskveld med Hein Kvalheim

Velkommen til menighetskveld onsdag 28 september kl. 19.

Kvelden starter med Åpen kirke og musikk ved Ruth Bakke Haug. Ca kl 19.30 fortsetter vi i menighetshuset. Vi hører Hein Kvalheim fortelle om sine tanker. Trenger og har vi tid til å være en del av et fellesskap i 2016? Hva er

din rolle i fellesskapet? Kvalheim er ansatt i sjømannskirken og har mange kloke tanker rundt mennesket alene og som en del av fellesskapet. Han var med i TVprogrammet «Ingen grenser» for noen år siden. Selv havnet han i rullestol

etter en ulykke da han var 18 år – og har også av den grunn gjort seg mange tanker om oss mennesker og hverdagen vi lever i. Det blir tid til både prat og varm mat –, høres ikke det godt ut? Av den grunn hadde det vært fint med en

påmelding. Send et lite ord eller muntlig eller skriftlig til Kari innen 25. september:
• kb322@kirken.no
• 480 52 064 ●

Menighetskalender

Døpte

Aron Sølberg
Linnea Moe Fuglestad
Alina Smaadal Barsnes
Fredrik Bakke-Folkestad
Julie Hovland
Thea Knarvik Sørås
Tuva Kleppe Thowsen
Leonard Aleksander H. Sandal
Alfred Stangeland Nilssen
William Birkelund
Emma Maria Tanaka
Alexander Olai Nordvik
Eirik Realfsen Elde
Nora Lindgren-Riise
Ophelia Leganger
Andrea Ystad
Oscar Rød Stunner

Vielser

Marthe Kirkesæther Brun
og Ole Christian Haagenrud
Hege Jordahl og
Kolbein Jørgensen
Eva Skotheim og
Ole Magnus Urdal
Ingrid Erga Paulson og
Thomas Gramstad Rolfsnes
Mahima Eide og
Thomas Andre Vindenes
Tale Birkeland Irgens og
Erlend Drevdal Hausken
Torill Margrete Lindseth og
Andre Føllesø Taule
Hilde Haugland og
Thomas Salvesen Njølstad
Ingrid Sørgard Skjold og
Morten Aleksander Bøe
Hanne-Christine Olsen og
Trond Bergesen
Ingunn Vikøren og Endre Hole

Begravelser

Regina Berge
Per Helge Sæløen
Per Bergsvik
Henny Betsy Julie Johnsen
Gerd Solveig Tvedt
Svein Odd Alræk
Marianne Fliflet
Alf Johan Nord

Gudstjenester, Storetveit

18. september kl 19.00
18. søndag i treenighetstiden
Temagudstjeneste. Holme:

«Så lenge der er håp, er der liv». Nattverd. Offer til menighetsarbeidet. Salme 18,1-11

25. september kl 11.00
19. søndag i treenighetstiden
Familiegudstjeneste. Unneland. Sansegudstjeneste. Dåp. Offer til menighetsarbeidet. Lukas 9, 57-62.

2. oktober kl 11.00
20. søndag i treenighetstiden
Høymesse. Unneland. Nattv. Markus 10,2-9. Offer menighetsarbeidet. Mt. 18,1-11

9. oktober kl 11.00
21. søndag i treenighetstiden.
Høymesse. Holme. Dåp. Nattv. Lukas 16,19-31. Offer Kirkelig ressurscenter for mishandlede kvinner. Luk. 12,13-21

16. oktober kl 11.00
22. søndag i treenighetstiden
Høymesse. Holme. Dåp. Nattverd. Offer tv-aksjonen. Lukas 10,25-37

23. oktober kl 18.00
23. søndag i treenighetstiden
Jazzgudstjeneste med temaet: Hør meg da, Gud! Unneland. Offer til menighetsarbeidet. Mt.24,35-44

30. oktober kl 11.00
Bots- og bededag. Familiegudstjeneste. Kongsvik. Dåp. Knøttesang deltar. Utdeling av 4årsboken. Offer til søndagsskolekretsen. Lukas 15,11-32.

6. november kl 11.00
Allehelgensdag. Høymesse. Holme. Nattverd. Sola Fide deltar. Matt 5,13 -16. Offer til menighetsarb. Lukas 6,20-23

13. november kl 19.00
26. søndag i treenighetstiden,
Temagudstjeneste v/dialogprest Marianne Bergsjø Gammelsæther og Holme. Temaet: Tro og fremmedfrykt. Nattverd. Offer til Stefanusstiftelsen. Lukas 13,10-17

20. november kl 11.00
Domssøndagen/Kristi kongedag. Gudstjeneste. Dåp. Nattverd. Offer til menighetsarbeidet. Joh.9,39-41.

27. november kl 11.00
1. søndag i advent. Familiegudstjeneste. «Lysvåken» v/Holme. Dåp. Offer til menighetsarbeidet. Mt. 21.1-11.

For mer informasjon om utvalgte gudstjenester, se side 19.

Kirkeskyss

- 30. august – Agnethe Mohn 948 59 503
- 11.oktober – Guri Westfal-Larsen 995 66 017
- 1.november- Berit Ljone – 911 86 9 85

Kveldstoner i Åpen kirke

Kveldstoner i Åpen kirke har startet opp igjen etter sommeren, og det blir kveldstoner hver onsdag. Etterpå kveldstonene er alle som har anledning, velkommen til kveldsmat på menighetshuset. Stotretveit, onsdager kl.19.00.

Gudstjenester, Bones

18. september kl 11.00
18. søndag i treenighetstiden
Familiegudstjeneste. Sommersesteth, Mark 1, 40-45, dåp, Trosopplæring: 4-årsbok, Minising.

25. september kl 11.00
Gullstølen
19. søndag i treenighetstiden
Friluftsgudstjeneste, Kongsvik.

2. oktober kl 11.00
20. søndag i treenighetstiden
Høymesse. Sommersesteth, Matt 18,1-11, dåp, søndagsskole.

9. oktober kl 11.00
21. søndag i treenighetstiden
Høymesse. Kongsvik, Luk 12,13-21, dåp, nattverd.

16. oktober kl 11.00
22. søndag i treenighetstiden
Høymesse. Unneland, Luk 10,25-37

23. oktober kl 11.00
23. søndag i treenighetstiden
Familiegudstjeneste. Kongsvik, Matt 24,35-44, dåp, speiderne deltar, Tria synger, trosopplæring: 6-årsbok.

30. oktober kl 11.00
Bots- og bønnedag. Samtalegudstjeneste, vikar, Luk 15,11-32, dåp, nattverd.

6. november kl 11.00
Allehelgensdag. Høymesse. Unneland, Luk 6,20-23, nattverd, søndagsskole.

13. november kl 11.00
26. søndag i treenighetstiden
Jazzgudstjeneste. Kongsvik, Luk 13,10-17, jazztrio, Agape.

20. november kl 11.00
Domssøndag/Kristi kongedag. Høymesse. Unneland, Joh 9,39-41.

27. november kl 11.00
1. s. i advent. Familiegudstjeneste. Kongsvik. Matt 21,1-11, dåp, Trosopplæring: Lysvåken.

Konsertforedrag

Søndag 18. september kl 20 blir det konsertforedrag med Gunnar Danbolt og tre musikere i Bones kirke.

Elisabeth Svanes –fiolin og Karianne Stangenes Søvig –piano, bor begge på Bones. Med seg har de Sebastian Dörfler på cello. Både Elisabeth og Sebastian er musikere fra Harmonien.

Programmet kretser rundt musikk og bilder som er inspirert av det folkemusikalske og nasjonale. Det vil bli musikk av Grieg, Bull, Wienavski, Bartok og Dvorak. Gunnar Danbolt vil kåsere og vise bilder som belyser de musikalske innslagene.

Billetter: kr. 100, Konserten er støttet av Bergen kommune.

facebook

Storetveit menighet er på Facebook! Søk oss opp og bli en «liker». Skriv «Storetveit menighet» i søkefeltet og få informasjon fra din menighet!